

Εἴετствѣіѣ, іα. καὶ-ετво, α. οὐδ.
=сѣта. Σετєтὰ εἴετствѣіѣ.

ματαιότης ματαιότητων.

Εἰждѣ, διшн. εἰδήχ. κρίνω,
δικάζω. (ὁ μελ. ἀπαντᾶται
καὶ ἡύξημ. воеεждѣ [ψαλμ.
74.] περὶ δὲ τοῦ παρατατ.
παρβλ. хождѣ).

Εἰкз, α. ἄρσ. ὄζος (καιν. ῥόζος).

πληθ. εἰχία. ὄζοι. ὄρα εἰχίε.

Εἰмнѣтєлнѣй=сѣмнѣтєлнѣй.

Εἰмнѣвѣаюсѣ=сѣмнѣвѣаюсѣ.

Εἰмнѣнѣіѣ=сѣмнѣнѣіѣ.

Εἰмнѣсѣ=сѣмнѣсѣ.

Εἰпостѣтнѣй, αα, σε. ἐπιθ. ἀν-
τίπαλος, ἀντικείμενος.=сѣ-
постѣтѣ.

Εἰпостѣтѣ, α. ἄρσ. ὑπεναν-
τίος, ἀντίπαλος.=сѣпротѣ-
внѣкз.

Εἰпротѣвѣаюсѣ = сѣпротѣ-
вѣаюсѣ.

Εἰпрѣга. н. θηλ.=сѣпрѣжнѣца.

Εἰпрѣжєтво, α. οὐδ. σύζευξις,
συζυγία, συνοικέσιον (ἀνδρο-
γύνου), γάμος.

Εἰпрѣжнѣца, ѣ. θηλ. ἡ σύζυ-
γος, ἡ σύνευνος, γαμετή.

Εἰχѣіѣ, αα, σε. ἐπιθ. ξηρός. Спо
εἰхѣ. διὰ ξηρᾶς, ἐν ἡπείρῳ.
=сѣшєю.

Εἰхорѣкѣіѣ, αα, σε. ἐπιθ. ξηρό-
χειρος (112), ὁ ξηρᾶς ἔχων τὰς
χεῖρας.

Εἰчєцз, чцѣ. ἄρσ. κάρφος, κλά-
δος. С=мѣлѣннѣй. κλάδος
ἢ κάρφος ἐλαίας.

Εἰчїѣ, іα. οὐδ. (ἄθροιστ.) ὄζοι.
καὶ πληθ. εἰχία τὸ αὐτὸ. ἰδὲ
сѣкз.

Εἰша, н. θηλ. ξηρὰ, ἡ πειρος;
χέρσος (=сѣхѣа землѣ). πε-
ριφραστ. ἐπιθ. ѡже (εἴτε сѣ-
пѣіѣ) на сѣшн. χερσαῖος (200).

2) ξηρασία, αὐχμὸς=вєздѣ-
ждѣіѣ. Сѣшєю. ἐπιρῥηματх.
διὰ ξηρᾶς=по сѣхѣ.

Εἰшєстѣвѣннѣй, αα, σε. ἐπιθ.
(127) οὐσιώδης, ἐνούσιος.

Εἰшѣстѣвѣннѣ (ннѣ). ἐπιρ. οὐ-
σιωδῶς, πραγματικῶς, αὐτό-
χρημα.

Εἰшєстѣвѣ, ѣ. οὐδ. οὐσία.

Εἰшѣіѣ, αα, σε. μετх. (τοῦ сѣсѣмь)
ὁ ὦν, ἡ οὔσα, τὸ ὄν. 2) ὁ ὄν-
τως, ὁ ἀληθῶς. οἶον· сѣшѣіѣ
вратѣ. αὐτάδελεφος. καί,
сѣшѣю вогорѣднѣцѣ. τὴν ὄν-
τως θεοτόκον.

Εἰхѣма, ѣ. θηλ. (ἐλλ.) σχῆμα
(δηλ. τὸ μοναχικόν. ἄλλως
=ѣггєлєскѣіѣ вѣразѣ)